

СВІТ ЕКСПЕДИЦІЙ: ВІД АРКТИКИ ДО АНТАРКТИКИ

(за повідомленнями ЗМІ та Інтернет)

Цього року на острові Галіндез архіпелагу Аргентинські острови, де нині діє Українська антарктична станція Академік Вернадський, триває 11-та наукова вахта, яку очолює кримський геофізик Юрій Глібін. Вона замінила учасників ювілейної зимівки, що відбули додому на перуанському науково-дослідному судні "Humboldt" (див. 1стор. обкладинки "ЕХ-XXI!").

Спільна українсько-перуанська експедиція (СУПЕРУАЕ), що працювала минулого літнього сезону в Антарктиці, здійснювалася комбінованим повітряно-морським шляхом. У її складі, крім перуанського екіпажу, були іспанські, російські та чеські дослідники. Роботи, проведені на полігонах у районі нашої станції, стали одним з важливих етапів підготовки вчених до участі у виконанні наукових програм III-го Міжнародного полярного року.

По шляху слідування через протоку Дрейка учасники експедиції мали нагоду побувати на перуанській станції "Мачу-Пікчу", російській станції "Беллінсгаузен", які розташовані на острові Кінг-Джордж, а на березі Магелланової протоки у Пунта-Аренасі плідно поспілкуватися з колегами в Антарктичному інституті Чілі. Разом із науковцями в експедиції брала участь телегрупа каналу "Інтер", яка розповіла про цей похід і роботу українських полярників у серії передач: "Територія ризику" та ознайомила глядачів із результатами власного пошуку слідів нацистських підводних баз в Антарктичному регіоні.

(ВРІА "Пінгвініформ")

Француз Емануель Куандр став другою в світі людиною, якій вдалося одноосібно за 129 днів перетнути на веслах Тихий океан. Цей похід з Японії до США спортсмен здійснив на 5 днів швидше, ніж його попередник і земляк – Жерар Д'Абовіль, котрий зробив це 15 років тому.

Протягом 70 днів Куандр перебував у край несприятливих погодних умовах, веслуючи по 16-18 годин на добу, 49 днів долав велетенські хвилі. За цей час він жодного разу не вживав гарячої їжі та схуднув на 9 кілограмів.

Під час мандрівки бачив 14 великих акул, торкався руками дельфінів, але до самого завершення свого плавання біля узбережжя Орегона не зустрів жодної людини. Для підтримки психологічної рівноваги мореплавець розмовляв з двома чайками, які супроводжували його від сьомого дня і майже до кінця походу. Своїх добровільних супутників-птахів він називав Джонатан і Севен...

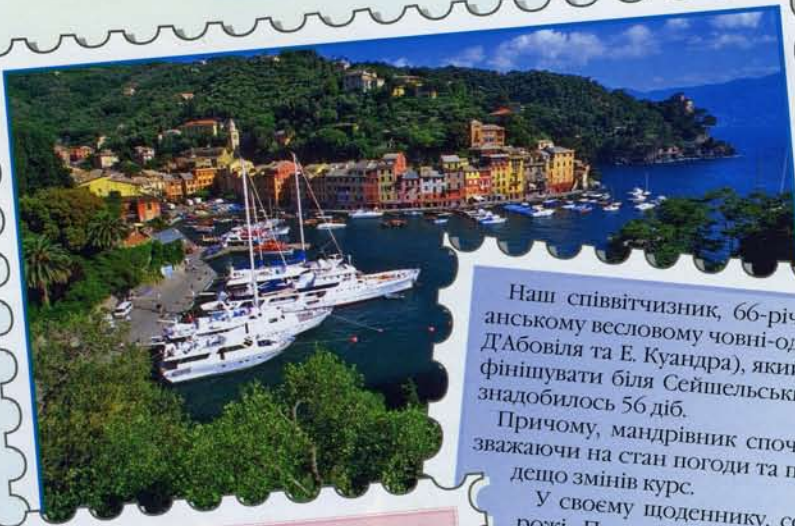
("Киевские Ведомости")

Трохи більше десятиріччя тому з Одеського порту на дев'ятиметровій яхті "Лелітка" вирушили в омріяну навколосвітню мандрівку українці Валерій Петушак і Наталя Македон. Родинний екіпаж, розпочавши маршрут з Дніпра, успішно здолав довгий шлях Чорним, Мармуровим, Егейським, Середземним та іншими морями, і виїшов через Гібралтар на простори Атлантики. Після відвідання Канарських островів, керована сміливим подружжям "Лелітка" пішла до Карибського моря, через Панамський канал потрапила до Тихого океану, а далі попрямувала на Галапагоси, Маркизькі острови, Таїті...

Після відвідання островів Тонга яхтсмени потрапили в аварію, а тому доставшись Нової Зеландії, були змушені зайнятися полагодженням вітрильника. Далі була Австралія і Нова Каледонія, цікаві зустрічі з українською діаспорою, нова віддушнена тривала затримка через пошкодження рульового управління, заробітки до мети. Загалом після старту подружжя пододало під вітрилами понад 30 тисяч миль, провело серед морських хвиль понад чотири роки та відвідало 18 країн різних континентів.

Через Арафурське і Тиморське моря українська яхта виїшла в Індійський океан. Три місяці чекала сприятливої погоди на Кокосових островах, потім дісталася до берегів Середземномор'я. Після далеких мандрів і штормів "Лелітка" стала рідну стоянку Київського міського крейсерського яхт-клубу, а її господарі сіли за книгу спогадів. Вони щороку беруть участь у спортивно-просвітницьких експедиціях від Дніпра до Севастополя та Одеси, і мріють, що їх маленьке суденце згодом перетвориться на відкритий музей для любителів далеких морських подорожей.

("Правда України")

Наш співвітчизник, 66-річний львів'янин Павло Резвой, на океанському весловому човні-одиначці став третім сміливцем (після Ж. Д'Абовіля та Е. Куандра), який зумів подолати два океани та успішно фінішувати біля Сейшельських островів. Йому для такого переходу знадобилось 56 діб.

Причому, мандрівник спочатку збирався йти на Мадагаскар, але зважаючи на стан погоди та поради Товариства океанських гребців, deciso змінив курс.

У своєму щоденнику, серед інших цікавих подробиць подорожі, Павло розповів, як його зібралося рятувати, розписане ієрогліфами (мабуть, туристичне! Ред.) китайське чи малазійське судно: "На палубі повно людей, кричать, хвилюються, а я – без штанів. Незручно! Там, до речі, й жінки були. Миттю пірнув у каюту, одягся і вийшов знову. А вони вже готують пристосування, щоб рятувати мене. Тут я жестами почав показувати, що цього робити не треба, в мене – все гаразд. А хвилі при цьому величезні, саме час зазнавати лиха. Зв'язався з ними по радіо, але вони ніяк не хотіли розуміти: адже Мадагаскар це ж – далеко! Коли ж я сказав, скільки вже пройшов – замислились. Звичайно ж, я їх розчарував – не відбулася така розвага..." ("Факты")

У Москві чекають повернення французького етнографа і мандрівника Ніколя Ванье, який 2 грудня 2005 року стартував з берегів Байкалу в чергову експедицію під назвою "Сибірська Одиссея", яку здійснює на собачих упряжках.

Стаж мандрівок непосидючого француза становить вже 25 років. Він перетинав Аляску, Канаду, сплавлявся по річках Північної Америки на байдарках і щоразу привозив з подорожей тонни етнографічних матеріалів, які йдуть на розхvat. Однак, за словами Ванье, нинішня "Сибірська Одиссея" буде останньою в його житті. Після завершення експедиції мандрівник має намір присвятити себе охороні навколишнього середовища.

"Останній шлях", як співається у відомій пісні, він – найважчий. Сибірським лайкам в упряжці належить виконати воїстину собачу роботу – тягнути сани 8000 км, тобто, щодня долати по 80-120 км, аби Ніколя не спіткнуло на півдорозі таяння снігу. Під час подорожі Полярна зірка на прапорі МНС Росії мала охороняти мандрівника від усіх неприємностей. ("МК" в Україні)

Євген Гвоздев – мандрівник і умілець з Махачкалі – спорудив свою міні-яхту "Саїд" (довжина 3,7 м, завширшки 1,4 м) із матеріалів, знайдених на міських звалищах. Йому – 67 років. За плечима – 40-річний досвід суднового механіка та попередньої навколосвітньої подорожі, яку він здійснив на яхті "Лена" у півтора рази більший, зроблений на спосорські кошти.

Шлях другої подорожі навколо світу "руско навігате", як охрестили Гвоздева мешканці Пуерто-Ріко, розпочався 17.05.99, а завершився 9.08.03. Її маршрут такий: Махачкала – Астрахань – Новоросійськ – Чорне, Егейське, Середземне моря, Гібралтар – Атлантика – Південна Америка – Магелланова протока – Тихий океан – о. Таїті – Австралія – Індійський океан – Кокосові острови – Шрі-Ланка – Індія – Червоне море – Суецький канал – Середземне море, Егейське, Мармурове, Чорне моря – Туреччина – Сочі – Махачкала. На продукти мандрівник намагався витратити не більше 1 долара на день.

Хоча Гвоздев і вважає, що "море мобілізує", він не радить без належної підготовки вирушати у далекі мандри по хвилях морів і океанів. Свою мрію він виношував у душі чотири десятиліття. Зараз Євген Гвоздев пише спогади про численні пригоди, які пережив у подорожах, а в 2008 році знову збирається у плавання.

("Аргументы и факты в Украине")

Німецький концерн Volkswagen з гордістю оголосив, що для мандрівки навколо світу на моделі Golf з дизельним двигуном обсягом 1,6 л знадобиться всього 1303 літра солярки. Випробування автомобіля розпочалося у Лондоні 17 липня 2005 року, коли двоє англіїців вирушили подивитись світ. Вони проїхали близько 30 000 км по Європі, Азії, Африці, Австралії та обом Америкам. У результаті на всю автомандрівку в них пішло саме 1303 л пального, що підтвердило середні витрати солярки – приблизно на рівні 4,3 л на 100 км. ("Столичка")

У квітні цього року з російської полярної станції на собачій упряжці стартував до Північного полюсу князь Монако. Його Високість Альберт II-й вирішив це зробити на честь свого прадіда князя Альберта I, який сто років тому зробив чотири спроби у такий же спосіб дістатися північної маківки Землі.

Князь Альберт II-й старанно готувався до цієї експедиції, а кілька останніх років спеціально їздив до Швеції навчатись непростому мистецтву управління собачою упряжкою.

Можна сподіватися, група підтримки цього проєкту ("ЕХ-XXI" також! Ред.) ще матиме нагоду розповісти не лише вузькому колу вболівальників-екстремалів про те, як почувався Його Високість у високих широтах і таки гідно вшанував свого прадіда.

("Факты")

Підводна експедиція університету штату Гавайї знайшла на дні Тихого океану поблизу гавайського острова Оаху затоплену після Другої світової війни велетенську японську субмарину "I-401 Sensuikan Toку". Вона була створена в якості "підводного авіаносця" для секретної місії по нанесенню ударів по американських містах із застосуванням біологічної зброї.

Ці могутні підводні судна після війни були доставлені для вивчення на базу ВМС США "Перл Харбор", але вже в травні 1946 року виведені в море, де розстріляні торпедами та затоплені, зокрема, через те, що доступу до них вимагали радянські вчені...

Рештки корпусу цього човна, що розвалився навпіл, були знайдені на глибині 820 метрів і візуально обстежені за допомогою занурюваного підводного апарату.

("Вечерние Вести")

Леонід Мікула з Донецька і Джумбер Лежава з Тбілісі вперто продовжують втілення свого відчайдушного проєкту подолання Антарктиди і досягнення Південного полюсу на велосипеді. Скориставшись порадами фахівців НАНЦ, вони дещо вдосконалили конструкцію та підсилили засоби безпеки. Здається, все продумано до дрібниць. Старт намічено на грудень 2006 року з англійської антарктичної станції "Халлі". Подобиці читайте в нашому журналі. ("Експедиція-XXI")

